

AZ UJSÁG JUBILÁRIS SZÁMÁNAK MELLÉKLETE

A FŐVÁROS ÉS A VIDÉK

Irta RIPKA FERENC dr., Budapest székesfőváros főpolgármestere

Már régen úgy vagyok vele, hogy érzem: ma a főváros számára egészen más ujságot kellene írni, mint a vidéknek. Lehetetlen eltagadni, hogy bár közös nemzeti érdekek kötik össze az egész országot, vannak dolgok, amik csupán a fővárost érdeklik és vannak mások, amik a vidéknek kellene.

Már azok az ügyek, amik egyedül Budapest belső ügyei, a főváros körére vannak szorítva. Az ipari és kereskedelmi kérdések nagy része is csak a középpontot érdekli. De igen fontos még az a tapasztalat is, hogy amikor a kor eszméi Budapestet először mozgatják meg, a vidék nem nagyon indul meg tőlük és igen sokszor csak akkor gyűrűzik szét vidékre a szellemi mozgalom, mikor Budapesten már csak forma lett lélek nélkül.

Amíg Magyarországon sok nagy vidéki város egyenlített ki ezt a hézagot, nem lehetett ezt a jelenséget ennyire észrevenni. Pozsony, Kassa, Nagyvárad, Kolozsvár, Temesvár, Arad, Szabadka, mind a maguk vidékének kis fővárosai voltak és átlírták a maguk számára a fejleményeket. Ezek a városok egyuttal a budapesti napisajtó nagy fogyasztói is voltak és elvesztésük ezen a téren is pótolhatatlan veszteségnek látszik.

Pedig a megmaradt Magyarországon is arra kellene törekedni, hogy ne kelljen más ujságot írni a fővárosnak és más a vidéknek. Azt hiszem, hogy *nem Budapestet kell közelebb hozni a vidékhez, hanem a vidéket Budapesthez.* Már arra vonatkozólag tettünk egyet-mást, hogy a vidék megint kedvet kapjon a felránduláshoz és Budapest házait, hegyeit, Dunáját megnézze. De sokkal fontosabb az, hogy *téleken is közelebb hozzuk Budapesthez.*

A budapesti szellemi életnek kell keresnie azokat a szellemi vonatkozásokat, amelyek a vidék érdeklődését Budapest iránt felkeltik. Amikor a Nemzeti Színház a magyar életből vett kedves képeket mulatott be, bizony feljöttek a vidékiek, hogy megnézzék.

Mert van egy nagyon csendes, nagyon szerény vidéki közönség, amely nem hirdeti hangos szóval, hogy mi kell neki, de ha megtalálják az utat hozzá, akkor mindig lehet rá számítani.

Tessék csak végignézni az ujságokat, hogy mennyi leírás van a külföldről és alig valami a magyar életről, magyar vidékekről. Épp úgy, mint a budapesti kirakatokból alig tudunk magyar emléktárgyat venni.

Az igazán értékes vidéki közönség a saját magyar lelkét keresi Budapesten és ha megtalálja, szívesen veszi a főváros irányítását. Színházi léhaságokra szoktatják a vidéki közönséget Budapestről, de arra nem nevelik, hogy jóra való magyar könyvet vegyenek és az értelmiség történelmünkről és szellemi életünkről komolyabb könyvet is olvasson. Szóltalanul eltűrik, hogy értéktelen külföldi regények ezreit ontsák ki a vidékre magyar öntudat nélkül való kiadók és érdemes írók munkái nem tudnak megjelenni, vagy ha megjelennek is, nem tudnak számára közönséget szerezni, mert a külföldi ponyva elrontotta az ízlést.

RIPKA FERENC

Rombay István festménye

Budapest a vidék nélkül gyökértelen, a vidék Budapest nélkül koronátlan fa. A gyökér szívja a talajból az erőt, a lombkorona a messziről szálló napsugarakat fogja fel. De a két hatásnak a fa éltető erejévé kell lennie. A vidék adja csak a magyar erőt, Budapest hintse a magyar világosságot.